

הוועד האשים את

המנהלת בהטעייה

והיא האשימה קצין

מישטרה כי ניסה

„להשכיב” אותה

כשתמידי בית-הספר יונתן ב' נתניה שומעים את השם אורה כרמי, הם מגיבים באופן שונה במיקצת מזה ה' מתבקש מילד שמזכירים באוזניו את שם המנהלת שלו. יראת-הכבוד הניכרת בהתנהגותם אינה נובעת מהערצה — אלא מ'פחד. תורמת לכך לא במעט מילחמת-החורמה שמנהלים נגדה עתה הוריהם, אשר החליטו שלא לעבור על גילוייהם לסדר-היום.

תחילת הפרשה לפני כשנה, כאשר אור' רה כרמי (41) שימשה מנהלת בית-הספר איתמר ב'אבי בנתניה, שהוא מוסד ח' נוכי מכובד הקיים זה שנים רבות. באותה עת הוחלט להקים בעיר בית-ספר חדש, איתמר ב' א', כפי שהוא קרוי כיום.

יונתן (על שמו של יונתן נתניהו ז"ל), כאשר נודע בחוגי המורים בנתניה על הקמתו של בית-הספר החדש, החלה תחרות קשה על משרת המנהל המיועד בו. גם מנהלת איתמר ב'אבי הצטרפה למירוץ, למרות שלא נשקפו לה סיכויים רבים לזכות בו, כיוון שמולה ניצב מורה ותיק ומנוסה.

התחזיות הברורות התבדו. דווקא היא זכתה במשרה. זאת, אחרי שבאורח מזור ביותר התערב בתהליך המינוי אברהם כרמי-נחם, ראש עיריית נתניה, שהטיל את מלא כובד השפעתו על בחירת המנהל, למרות שאינו בדיוק מחנך ותיק וגם הב' נתו בענייני חינוך מוטלת בספק רב. הוא אף אינו מכיר את אורה כרמי היכרות לשמה. גם חברי מועצת העיר נתקלו אז בשמה לראשונה בחייהם, אך עובדה זו לא הפריעה להם לשלוח המלצה חמה ונלהבת בזכות מינויה.

ואז נזכרו חברי ועדה-הורים, שהתנגדו למינויה כמנהלת מכליכל, כיצד לא פעם התרברבה באוניהם בכך שאחיה, אליהו חסין, הוא מיועצו הקרובים ביותר של שרה-חוק יגאל אלון, הם נזכרו כיצד נהגה להתפאר שאין דבר שלא תוכל לה' שיג בעזרת אחיה הנכבד, כיוון שכן, קם ועדה-הורים ושען כי אחיה של אורה כרמי דאג לכך שעל ראשה-עירייה תונח הוראה מגבוה למנותה כמנהלת, למרות שהיא-עצמה לא הכירה.

אך הם לא יכלו לעשות דבר ונאלצו לקבל עליהם את שגזר עלידי רשויות החינוך העירונית. עד ליום שבו עברה אורה כרמי לנהל בפועל את בית-הספר החדש, יונתן.

הציוד עבר

עם המנהלת

כאשר עברה מאיתמר ב'אבי למירסד החדש, היא לא עשתה זאת ב' ידיים ריקות. היא נטלה עימה מבית-הספר הקודם שאותו ניהלה ציוד לרוב. היא לקחה עימה מכל הבא ליד, כל שלדעתה יהיה בית-הספר החדש זקוק לו.

כאשר הגיעו תלמידי איתמר ב'אבי לבית-הספר, בתחילת שנת הלימודים, נדרמו לגלות כי בדברים רבים שהורגלו אליהם, חסרים. כמותם נדהמו גם הוריהם. ועדה-הורים של איתמר ב'אבי הודיעה בגלות שבבית-הספר נותר רק ציוד קלור

בית-ספר לסקנדאלים

לא נגנבה כלל, וכי היא שוכנת לה לבטח בבית-הספר החדש. באותו תאריך ואדיע מנהל מחלקת-הנכסים של העירייה לחברת-הביטוח, כי מנהלת בית-הספר, אורה כרמי, מסרה לו ימים אחדים קודם-לכן כי מיוזמת-הרמקולים נמצאה, וכי הכסף ש'שולם כפיצוי תמורתה שולם שלא-כדין.

תעלומה זו הוסברה מתוך סיפורה של המזכירה, מערכת-הרמקולים, כמסתבר, הוסתרה בודון על-מנת לזכות בדמי-הביטוח עבורה. אורה כרמי היתה זקוקה לכסף באופן אישי, בדחיפות, על-מנת לפרוע חוב שלה לעובד עיריית נתניה, אדם ששמו מגידי העוסק, נוסף על עבודתו בעירייה, גם בביצוע עבודות פרטיות בחשמלאות, עם ציוד של העירייה.

התברר כי ערב הפריצה הוזמן מגידי לבית-הספר על-ידי אורה כרמי, לשם התקנת מערכת-רמקולים שנועדה לשמש, באותו ערב 27 במאס, את הברון גדי יגיל בהופעתו שם. המערכת הקיימת בבית-הספר לא הלתה את האירוע, ומשום כך הוזעק מגידי לסייע. הוא הביא עימו את ציוד העירייה, ששימש אותו בעבודתו תיו הפרטיות, ולרוע מזלו לא נטל אותו עימו בצאתו את המקום אחרי ההופעה. באותו ערב אכן אירעה הפריצה בבית-הספר, ונגנב ציוד, בין השאר גם זה שבו השתמש מגידי, ושהיה שייך לעירייה.

מגידי מצא עצמו בבוץ עמוק, אם יגלו בעירייה שהוא עוסק בעבודות צדדיות מכניסות, ועוד עם ציוד לא-ליל, הוא עלול לאבד את משרתו. המנהלת נחלצה לעזרתו, כדי להחזיר למגידי את הכסף הר' רוש לו לרכישת ציוד דומה לזה שנגנב ממנו. הגתה רעיון. היא ערכה בבית-הספר באזור, שהכנסותיו קודש להקמת חדרה-הנצחה לבוגרי בית-הספר שנפלו.

הבאזאר הוכתר בהצלחה, והושג בו סכום כסף די נכבד, שהופקד בבנק על שמה של אורה כרמי ועל שם יושבת-ראש ועדה-ההורים של בית-הספר, אילנה רוסו. לא נותר אלא למשוך חלק מן הסכום, לכיסוי נזקיו של מגידי. הלכו שתי הנשים לבנק, והוציאו את הסכום הדרוש מקרן-ההנצחה, אלא שהתעוררה בעייה: הסכום שנתר בבנק היה קטן מן הסכום המקורי. משום כך הסתירה כרמי את מערכת-הרמקולים הקיימת, ודייווחה כאילו נגנבה. חברת-הביטוח, ששוכנעה כי הרמקולים נגנבו, שכן הפריצה אכן התרחשה, תש' (המשך בעמוד 46)

וביקש את טיפולה של החברה בעניין. לצורך זה העביר אליה את אישור המישרה על הפריצה, מתאריך ה'5 במאי, כשבוע לאחר-מכן.

השמיאי של חברת-הביטוח, נחמן פרידמן, אישר את היקף הנזק ואת אמיתות התביעה. והמליץ על פיצוי בסך 8080 לירות. העירייה העבירה לבית-הספר את הכסף, על-מנת שיקנה ציוד חדש, וביג' תיים הושאלה לו מערכת-רמקולים זמנית. אולם, ב'5 בדצמבר 1976, כתישעה חר' דשים אחרי הפריצה, הסתבר לפתע ש'מערכת-הרמקולים שעליה דווח כי נגנבה,

קל, בירר מייד מה אירע לחפצים שנעלמו והופתע מעזות-המצח של המנהלת שפגעה ישירות בתלמידים. אז החליטה מזכירת בית-הספר, פרחיה, לספר לוועדה-ההורים על מעללים נוספים של המנהלת-לשעבר. בתאריך 28 במאס 1976, כאשר עדיין היתה מנהלת איתמר ב'אבי, שלחה אורה כרמי מיכתב אל מנהל מחלקת-הנכסים של עיריית נתניה, ובו תיארה התפרצות שאירעה יום קודם-לכן בבית-הספר, ו' פירטה גניבת ציוד ואת ניזקי הפריצה, בהם גניבת מערכת-רמקולים. מנהל המח' לקה הודיע על כך לחברת-הביטוח הסנה,